

مشارکت شهروندی

تجربهٔ شهرداری سانتا روزا دو کوپن^(۱) در هندوراس

نویسنده: خوان کارلوس الوبیر^(۲)، شهردار

ترجمه: کیومرث جهانگردی

بعد، به دلیل تصمیمی که بدون توجه به توانایی مالی شهرداری و به منظور افزایش بودجه نشسته‌ها به وسیله منطقه گرفته شد، برگزاری این نشسته‌ها لغو گردید. به این ترتیب تعهدات پذیرفته شده به انجام نرسید.

در ماه مارس ۱۹۹۸، پس از بررسی وضعیت موجود، این نتیجه به دست آمد که اصلی‌ترین مشکل شهرداری عبارت است از: «اعتبار اندک آن در میان شهروندان، به دلیل توجه ناچیز و نادرست به مالیات‌دهنگان و پاسخ ضعیف شهرداری به نیازها و مطالبات اجتماعی». با تحلیل مشکلات شناسایی شده، طرحی کوچک از سوی دولت آماده شد که تلاش‌ها را با تغییر ساختار سازمانی و موضوعات دیگری چون آب، مدیریت منابع، خدمات عمومی، بهبود مدیریتی و راهبردی برای تحریک و تسريع فرایند مدیریت عمومی در کنار مشارکت شهروندی و اجتماعی‌هماهنگ ساخت.

این فرایند مخصوصاً با نشست علنی شهر، که در ۲۰ مارس ۱۹۹۸ با مشارکت رؤسای سازمان‌های جامعه مدنی و مؤسسات عمومی و خصوصی برگزار شد، آغاز گشت. در آن نشست انجمن شهر مفهوم و چارچوب راهبردی فرایند مدیریت مشارکتی جدید را تشریح کرد.

چکیده

موضوع حکومت مردمی که در این دوران مطرح است، تلویحاً بیانگر مشروعيت قدرت عمومی حکومت و امور انتخاباتی دولت است که توان پاسخگویی به نیازها و مطالبات ایجاد شده را دارد - خواه به نفع جامعه باشد و خواه نباشد. عوامل سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی مختلفی همزمان در این حکومت مردمی دخیل‌اند؛ اما به طور نمونه دو عامل اساسی موجود عبارت‌اند از: شفافیت در مدیریت، و تمایل به تقسیم قدرت با جامعه‌ای مشارکتی. این تمام آن چیزی است که در این تجربه آمده است.

در طی چهار سال گذشته، اعتلای فرایند مشارکت اجتماعی، شهروندی و مؤسساتی در سانتا روزا دو کوپن، منجر به نتایج مثبتی در زمینه مدیریت عمومی محلی شده است. این مقاله به پیشینه این فرایند، چارچوب کلی راهبرد مشارکتی، نتایج فرایند مذکور، تحلیل اجمالی نتایج و چشم‌اندازها و چالش‌های آینده می‌پردازد.

۱- پیشینه فرایند

در اوایل سال ۱۹۹۴، شهرداری سانتا روزا دو کوپن برگزاری نشسته‌های علنی شهر را آغاز کرد. این نشسته‌ها در ابتدا براساس قانون برگزار می‌شدند؛ اما از سال ۱۹۹۷ به

۲-۲) وضعیتی که شهر با آن مواجه است

سانتا روزا دو کوپن اصلی‌ترین شهر در منطقه غرب هندوراس است و جمعیتی حدود ۴۰۰۰۰ نفر دارد که حدود ۷۵ درصد آن جمعیت شهری است. اقتصاد آن مبتنی بر بخش‌های خدماتی تجارت، آموزش و پرورش، بهداشت، حقوق، جهانگردی و صنایع کشاورزی قهقهه و تنباکو در مقیاس کوچک است، و از نظر ناجیه‌ای وابستگی اقتصادی بارزی به کشت قهقهه دارد. اما قیمت‌های پایین بر تقاضا برای کالا و خدمات اثرگذار بوده؛ و به علاوه نیازهای ۴۳ درصد از جمعیت برآورده نشده است.

سازوکارها:

- نشستهای: به صورت دوره‌ای بین سازمان‌ها و دفتر شهرداری، به تناسب خواست و میل آنان؛
- نشستهای عمومی جامعه: به منظور اطلاع‌رسانی و توافق در مورد موضوعات؛
- نشستهای علنی بحث و گفت‌وگوی عمومی، مشورتی و اطلاع‌رسانی؛ در سطح عمومی در زمینه مدیریت شهرداری با مشارکت هیئت‌های شهری و مدیران سرشناس؛
- نشستهای علنی شورا به منظور بحث و گفت‌وگو با جامعه (در بخش‌ها، محله‌ها و همسایگی)؛ و
- همه‌پرسی‌ها.

۲-۵) چارچوب عملیاتی همایش‌ها و نشست‌ها

این امر نیازمند آن است که جامعهٔ مدنی، نهادها و حکومت محلی در مسئولیت تصمیم‌گیری و عملیاتی کردن این تصمیمات مشارکت کنند؛ یعنی بعد از بحث و توافق، مراحل مشترک انجام‌گیرد.

۲-۶) عوامل مشارکت‌کننده

عوامل مشارکت‌کننده عبارت‌اند از: شهروندان به مثابهٔ کلیتی واحد (با ایجاد انگیزه و علاقه)؛ مدیران سازمان‌های اجتماعی، مشاوره‌ای، صنفی، تخصصی، تعاضی، روسایی؛ سازمان‌های اجتماعی شامل: انجمن‌ها، نهادهای عمومی و خصوصی (حمایت فنی و تکنیکی)؛ انجمن شهر، شامل: هماهنگ‌کنندگان، و دستیاران هماهنگ کنندگان هیئت‌ها؛ هیئت‌های شهری (تلخیق شده با سازمان‌ها و مدیران جامعه و نهادها)؛ و انجمن شهر و شهردار.

۳- تابیغ فرایند

۳-۱) تابیغ مربوط به مشارکت و مدیریت راهبردی چشم‌انداز آینده شهرداری و نیز ۱۲ طرح تدوین گردید.

توافق سیاسی محلی نیز برای توسعه سانتا روزا به وسیلهٔ هیئت‌های شهروندی حاصل شد و نامزدان پست‌های دفتر شهردار برای سال‌های ۲۰۰۲-۲۰۰۶ مشخص گردیدند.

به طور کلی مسائل و معضلات شهر را می‌توان چنین برشمرد:

- فقدان برنامه‌ریزی توسعه‌ای و نهادی؛
- مشارکت ضعیف شهروندان و جامعهٔ مدنی در مدیریت عمومی؛

- توانایی و ظرفیت پایین مدیریت نهادی و اعتبار اندک؛ و

- سایر مشکلات توسعه، همچون شمول اندک دسترسی به آب و بهداشت، ساختار اجتماعی ناکافی، بهره‌برداری ناقص از ظرفیت جهانگردی، شهرداری دارای پایین ترین شاخص کیفیت محیطی و توجه ناچیز به آسیب‌پذیرترین گروه‌ها.

۲-۳) مفاهیم و مبانی

حکومت محلی مانند همهٔ شهرداری‌ها توانایی پاسخگویی به مطالبات اجتماعی را ندارد. این نتیجه‌ای است که از طریق تحلیل طرح سرمایه‌گذاری اجتماعی حاصل گردید. این طرح در سال ۱۹۹۸ به طور مشترک اماده شد. اگر تنها یک طرح در هر جامعه مورد بررسی قرار گیرد، در این طرح مجموع بودجهٔ مالی مورد نیازی که ارائه شده بود، ۴۰ میلیون لمپیرا^(۳) بود و ظرفیت سرمایه‌گذاری در آن دوره از حکومت تنها ۲۴ میلیون لمپیرا بود.

در این شرایط یکی از راهبردهای ضروری و پایدار، توانمندسازی جامعه برای پذیرفتن مسئولیت شناسایی مشکلات، اولویت‌بندی راه حل‌های جایگزین و طرح ایده‌هایی برای راهنمایی طرح‌ها و پس از آن به توافق رسیدن در مورد اجرا، هیئت‌های مدیریتی و از همه مهم‌تر چگونگی تأمین اعتبار مالی این طرح‌ها بود. بر این اساس، در چارچوب طرح راهبردی سانتا روزا، مشارکت به عنوان تمرين قدرت مشترک (تصمیم‌گیری) و اتحاد برای مسئولیت مشترک در اجرای فرایندها و طرح‌ها شناخته شد.

۲-۴) اهداف راهبرد

اهداف عمومی:

اعتلای طرح توسعه شهری به روش گروهی، مردمی و مشارکتی، با مسئولیت حکومت محلی، جامعهٔ مدنی و نهادهای خصوصی و عمومی.

اهداف خاص:

- رسیدگی به مشکلات عمومی توسعه؛
- تقویت نقش شهرداری در روابط آن با شهروندان؛
- استفاده بهتر و بهینه از منابع موجود؛
- دستیابی به منابع مالی وسیع تر؛
- اعتلا و ارتقای هویت مشارکتی و اولویت‌بندی نیازها و طرح‌ها؛ و
- انجام طرح‌های مشارکتی آزمایشی.

همایش‌ها:

- ۱۴۷ نهاد و سازمان از جامعهٔ مدنی مشارکت کنند؛
- ۱۳ هیئت بخشی شهروندی؛ و
- شورای توسعه شهری شهروندان.

تأسیس را پشت سر می‌گذارد، جایی است که نمایندگان بخش‌های مختلف اجتماعی و حکومت محلی را تحت پوشش قرار می‌دهد.

در سطح سازوکارها:

- نشست‌ها: نشست‌ها رایج ترین سازوکار ارتباط بین گردشمندان و حکومت محلی به شمار می‌آید. در این نشست‌ها توافق در مورد سخنرانی یک فرد برای آن فرد افتخار محسوب می‌شود. یکی از مشکلات این سازوکار ارجحیت دادن منطقی به سطوح مختلف مردم در حضور شهردار است.

- نشست‌های عمومی: این نشست‌ها سازوکارهای هستند که به وسیله انجمن‌ها و سازمان‌های مختلف و نیز در گفت‌وگویی وسیع بین سطوح مختلف مردمی و مقامات مردم استفاده قرار می‌گیرند و درواقع سازوکار مناسبی برای بحث و توافق در مورد مسائل کم اهمیت‌تر محسوب می‌شوند. البته این نشست‌های عمومی، قبل از برگزاری نشست‌های علني شهر، سازوکار مناسبی برای توافق در مورد مسائل مهم‌تر به شمار می‌آیند.

- نشست‌های علني: بحث و گفت‌وگوی عمومی، مشورتی و اطلاع‌رسانی؛ نمایندگانی از سطوح مختلف مردمی و نیز مدیران سازمان‌های پراهمیت در این نشست‌ها شرکت می‌کنند. این نشست‌ها سازوکار مناسبی هستند برای پاسخ‌گویی و توافق در مورد سیاست‌ها، طرح‌ها، برنامه‌ها و پژوهه‌های دارای منافع عمومی برای شهرداری.

- برنامه‌های همه‌پرسی: تجربه‌های مربوط به این نوع سازوکارها تنها به تأیید یا رد اجازه فروش مشروبات الکلی محدود می‌شود.

۲-۴) عوامل مؤثر بر این فرایند

عوامل توانمندسازی:

- حفظ هماهنگی و همسویی بین منافع شهروندان و انجمن‌شهر؛
- مسئولیت واگذار شده در مورد این فرایند به کارمندان؛
- حمایت شخصیت‌هایی که با این فرایند همکاری می‌کنند، به عنوان یکی از عوامل مهم؛
- پاسخ مثبت شهروندان بدون توجه به احزاب سیاسی.

عوامل بازدارنده و محدودکننده

- در سطح جامعه: یکی از عوامل بازدارنده‌ای که وجود آن هنوز مشهود است، عدم آگاهی واقعی شهروندان و وجود نگرش‌های پدرسالارانه است که خود تلویح‌نשان از آن دارد که لازم است فرهنگی تعديل کننده در زمینه وجود این فرایند ایجاد گردد.

- در سطح حکومت محلی: باوجود افزایش درآمد فعلی شهرداری در طول این دوره، منابع مالی ناکافی و نیز عدم افزایش سطح آگاهی اکثر کارمندان نسبت به اهمیت این فرایند از عوامل بازدارنده به شمار می‌آیند.

۲-۳) نتایج مربوط به مشکلات و اهداف

- رضایتمندی از اهداف راهبردی؛ و
- اجرای برنامه حکومت (عملکرد مدیریتی، برنامه‌ریزی، خدمات و مشارکت عمومی).

۳-۳) نتایج مربوط به مشارکت و تمرکزدایی

- بهره‌برداری از فضاهایی که از طریق قانون فراهم شده‌اند؛ و
- رواج فرایندهای تمرکزدایی از بالا به پایین.

۴-۳) نتایج مربوط به مشارکت و اداره

- افزایش سریع مشارکت شهروندان در سازمان‌ها (۵/۹ درصد)؛
- کاهش احساس فساد (۷/۹ درصد)؛
- افزایش اعتبار (۸/۶ درصد انجمن شهر، ۹۱/۴ شهردار)؛ و
- مشارکت ۴۵/۳ درصد از جمعیت در برخی از فعالیت‌ها یا طرح‌های جامعه.

۵-۳) سایر نتایج پیش‌بینی نشده به دست آمده

- افزایش مطالبات شهروندان؛
- نیاز به توسعه مدیریت منابع؛
- نیاز به افزایش دستگاه‌های خودکار؛ و
- منابع انسانی با شایستگی بیشتر.

۴- تحلیل نتایج

۱-۴) تحلیل انتقادی تجربه

در سطح سازمانی:

- انجمن‌های اجتماعی: در منطقه نوعی سنت سازمانی وجود دارد؛ و به هر حال منافع این سازمان‌ها بر ساختارهای زیربنایی اجتماعی متمرکز است. به این ترتیب هنگامی که کاری به اتمام می‌رسد، وقفه و تعطیلی بوجود می‌آید. بنابراین حضور یافتن و مشارکت با این سازمان‌ها ضروری می‌نماید.
- هیئت‌های شهروندی: این هیئت‌ها از طریق انگیزه‌های بیرونی به عنوان بخشی از این راهبرد ایجاد شده‌اند؛ و بنابراین اکثرشان دارای ساختارهای وابسته‌ای هستند. به هر حال، این هیئت‌ها راه‌هایی برای بیان مقولات کلان اجتماعی و توجه به مشکلات منطقه به شمار می‌آیند و حمایت لازم را برای حل این مشکلات فراهم می‌سازند. مؤسسه توسعه راهبردی محلی^(۴) از توانایی بالقوه این هیئت‌ها برای پایداری حمایت می‌کند.
- شورای توسعه شهری شهروندان: انتخابات این شورا بر سایر شوراهایی که از راه قانونی تأسیس شده بودند، پیشی گرفت؛ اما قدرت و توان این شورا در پذیرش آن به وسیله جامعه‌ای که در آن وجود دارد نهفته است، زیرا این شورا به محلی برای گفت‌وگو و توافق اولیه در مورد موضوعاتی که اهمیت زیادی برای شهر دارند، بدل شده است.

- مؤسسه توسعه راهبردی محلی: این مؤسسه که مراحل

پانوشت:

1-Santa Rosa de Copan

2-Juan Carlos Elvir, Mayor

3-Lempira(واحد پول هندوراس)

4-Local Strategic Development Agency

